

پرسه در خبر

پرفورمنس «سیرکل»، بر‌خورد نزدیک از نوع احساسات فروخورده

● **گروه هنر**؛ پرفورمنس‌آرت «سیرکل» با طراحی و اجرای «الباس امینیان»، عصر جمعه، بیست‌وششم مردادماه آغاز شد. این اجرا شانزدهمین پرفورمنس‌آرت مستقل از این هنرمند است که هم‌زمان با هفتمین فستیوال «سی‌ی‌روز، سی‌هنرمند، سی‌پرفورمنس» اجرا می‌شود. این اجرا به مدت هشت شب در پلنفرم «عمارت روبرو»، واقع در ضلع شمال‌شرقی چهارراه ولی عصر، بن‌بست کاینپور ادامه خواهد داشت. برخورد نزدیک از نوع احساسات فروخورده توصیفی است که امینیان از پرفورمنس «سیرکل» دارد. در این اجرا علاوه‌بر الباس امینیان که پرفورمر اصلی و ثابت این پرفورمنس است، هر شب یک هنرمند وی با همراهی می‌کند. در اولین اجرای «سیرکل» که با نمایش ویدئوآرانی به نام «من» آغاز شد، امینیان و هنرمند همراهش ضمن یک دیالوگ بداهه حول افکار پنهان و نکته‌های بغض‌شده، حضاران در محل اجرا را به چالش کشیدند. این هنرمند تجسمی و مفهومی‌که در یکی از اجراهای پیشین خود با نام «وارونگی» مدغغه‌های خود را با آویزان‌شدن از سقف موزه هنرهای معاصر تهران به تصویر کشید، در پرفورمنس بعدی خود با عنوان «هایوهی بسیار» مخاطبان خود را در فضایی بدون اتفاق، وادار به «تحرك» نکرد. او این‌بار در پرفورمنس «سیرکل» با ایستادن در میانه دایره‌های تودرتو، مخاطبانش را به چرخش درمی‌آورد تا همچنان با بهره از فرم اجرا و تأکید بر بدن پیکر بی‌هنر خود شود. الباس امینیان، هنرمند ۳۴ ساله و فارغ‌التحصیل دانشگاه هنر، در کنار اجرای پرفورمنس‌آرت، نقاشی و عکاسی را به صورت حرفه‌ای دنبال می‌کند و داوری فستیوال رادیگال پرفورمنس را نیز برعهده داشته است. امینیان همواره تأکید کرده است که در ایده‌پردازی برای کارهای خود انسان، روان و روایتش در فضایی جامعه را مد نظر دارد، به‌طوری‌که برای ارتباط با اثر امینیان نیازی به دانستن دانش پرفورمنس نیست. از جمله اجراهای

امینیان در سال‌های گذشته می‌توان از پرفورمنس‌آرت «تسو» موزه هنرهای معاصر تهران، بهمن ۱۳۹۶، پرفورمنس‌آرت «ما» گالری عمارت روبرو، دی ۱۳۹۶، پرفورمنس‌آرت «کانستراکشن» نهمین جشنواره بین‌المللی هنرهای تجسمی فجر، بهمن ۱۳۹۵، پرفورمنس‌آرت «فالوپی» در قالب گروه بتا در ششمین فستیوال سی‌پرفورمنس، سی‌هنرمند، سی‌روز، موزه هنرهای معاصر تهران، دی ۱۳۹۵، پرفورمنس‌آرت «هایوهی بسیار» موزه هنرهای معاصر تهران، دی ۱۳۹۵، پرفورمنس‌آرت «هنر خدششونت» در قالب گروه بتا، پردیس چارسو، بهمن ۱۳۹۴، پرفورمنس‌آرت «وارونگی» موزه هنرهای معاصر تهران، دی ۱۳۹۴، پرفورمنس‌آرت «کانستراکشن» گالری ایست، مهر ۱۳۹۳، پرفورمنس‌آرت «مسیر ثابت» هتل طوبی، آبان ۱۳۹۲ و پرفورمنس‌آرت «مرگ رنگ» دانشگاه هنر، دی ۱۳۸۷ نام برد. علاقه‌مندان به مشارکت در این پرفورمنس‌آرت می‌توانند به سایت تیوال مراجعه کنند.

منتقدان، بهترین فیلم‌های کودکان و نوجوانان ۴۰ سال اخیر را معرفی می‌کنند

● **گروه هنر**؛ هم‌زمان با چهلمین سال پیروزی انقلاب، به همت «انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی ایران» برترین فیلم‌های کودک و نوجوان ۴۰ سال اخیر سینمای ایران معرفی می‌شوند. جعفر گودرزی، نایب‌رئیس انجمن منتقدان و نویسندگان سینمایی ایران و دبیر اجرایی جایزه «بهترین‌های فیلم کودک و نوجوان ۴۰ سال سینمای ایران»، با اعلام این خبر گفت: «در این نظرخواهی منتقدان و نویسندگان سینمایی در بخش‌های مختلفی مانند بهترین فیلم کودک، بهترین فیلم نوجوان، بهترین کارگردان سینمای کودک و نوجوان، بهترین فیلم‌نامه و بهترین بازیگر کودک و نوجوان نظرات خود را اعلام می‌کنند». گودرزی عنوان کرد: «در نهایت با بررسی آرا، آثار برگزیده در جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان اصفهان امسال جوایزی دریافت می‌کنند». دبیر اجرایی این جایزه اظهار کرد: «این حرکت ارزشمند توسط انجمن منتقدان و نویسندگان سینمای ایران و با حضور گسترده اعضای این انجمن و دیگر منتقدان و نویسندگان سینمایی صورت می‌گیرد». گودرزی در پایان افزود: «در این نظرخواهی فیلم‌های کودک و نوجوان تولید و اکران‌شده در ۴۰ سال اخیر مدنظر قرار خواهد گرفت که بر اساس تخمین ما، تعداد این آثار بیش از ۲۰۰ فیلم است».

آکهی مجمع عمومی

آکهی بر گزاری مجمع عمومی عادی نوبت اول

انجمن صنفی کار گری کار گردانان سینمای مستند استان تهران

بدینوسیله از کلیه اعضا انجمن مذکور دعوت می شود که در روز شنبه مورخ ۱۳۹۷/۶/۲۴ در ساعت ۱۴ در محل خانه سینما ساختمان شماره ۱ واقع در خیابان بهار کوچه سمتان پلاک ۲۹ حضور به هم رسانند.

دستور جلسه :

۱- ارائه گزارش عملکرد هیئت مدیره

۲- ارائه گزارش بازرس و خزانه دار

۳- برگزاری انتخابات اعضا اصلی و علی البدل هیئت مدیره و بازرس

هیئت مدیره انجمن صنفی کار گری کار گردانان سینمای مستند تهران

گروه هنر؛روز گذشته حوالی ساعت هشت صبح جمعیت بسیاری مقابل تالار وحدت و خیابان‌های منتهی به محل تشییع پیکر عزت‌الله انتظامی منتظر بودند تا وداع آخر را با این بازیگر پیش‌گسوت سینمای ایران انجام دهند. بسیاری از اهالی سینما در ساعات ابتدایی صبح در تالار وحدت حضور داشتند و موسیقی فیلم «هزارستان» فضای تالار وحدت را پر کرده بود و خاطرات آقای بازیگر را برای دوستدارانش بررنگتر می‌کرد. به محض اینکه پیکر زنده‌یاد انتظامی روی سن قرار گرفت، مراسم به‌طور رسمی آغاز شد. پرویز پرستویی در صحبت‌های کوتاهی گفت: «به نام خدای سفر بدون بازگشت؛ سفری که جانمان را به آتش می‌کشد، من مستم و یک سینه پر از حرف. مگر این سینما چند عزت‌الله داشت که یکی از آنها را داریم راهی می‌کنیم، مگر یک موجود چند پدر دارد که داریم پدر سینما را راهی می‌کنیم، مگر چند بازیگر وجود دارد که بتواند منش حسن را بازی کند؟ که رخت بر بستن «مش‌حسن» را تماشا کنیم؟».

او ادامه داد: «از خواب که بیدار شدم دیدیم «عزت سینما» رفته است؛ عزتی که هرچقدر «قدر» بودی به پای او نمی‌رسیدی. ما دیروز بعد از بیداری، خواب دیدیم پیر دیر، بار سفر بسته و گذاشتیم او مثل آب از میان انگشتان ما بگذرد. خواب دیدیم سینمای کم‌جان ما یتیم شده است. امروز مناسب‌ترین زمان برای سخن‌گفتن از پدر سینماست و وای که چقدر دلم پر است. او با طنزای مختص خودش مرام و مسلکش را از جان و دل آموزش می‌داد. برای شخص من عزت‌الله انتظامی، مرادی بود که کلماتش را سرمه چشم می‌کردم؛ پس برای من شاگرد، استادی رفته است که دیگر کسی همانند او را نخواهم شناخت».

بهروز غریب‌پور

دو قاب‌عکس را برایم آورده بود: دو قطعه عکس از ژان کابن، بازیگر فرانسوی که ژان والژان را بازی کرده بود، بغلم کرد تبریک گفت، حق با تو نبود: من تاب تحمل سه‌ساعت‌وچهل‌دقیقه روی‌صحنه‌بودن را در این سن‌وسال نداشتم و بعد من توضیح دادم که چطور و به چه دلیل نقش پدربزرگ ماریوس را از نمایش‌نامه حذف کردم؛ فقط به‌خاطر او، بغض کرد و بعد همه را، به‌خصوص مهدی فتحي و بهزاد فراهانی را بوسید و به بهزاد گفت ای کاش من صدای تو را داشتم، او را ستود، همه را ستود، بسیاری را بوسید و به همه تبریک گفت و مثل همیشه، دستمالش را از جیب شلوارش بیرون آورد و اشک‌هایش را پاک کرد... پشت صحنه نمایش بینوایان بودیم، سال ۱۳۷۵ بود: با اینکه هم‌انگسده‌ای بودیم این اولین‌بار بود که میمنامه و از نزدیک همدیگر را می‌دیدیم؛ او متقاعد شده بود که اگر او را برای نقش کوچک‌تری دعوت کرده‌ام و او از طریق جمشید گرگین، مدیر تولید نمایش بینوایان، به من جواب رد داده است، دلیلش شک‌کردن در بزرگی او نبود، بلکه او دیگر آن بازیگر تئاتر که در درویش وجود داشت نبود. او با آن دو قاب‌عکس می‌خواست به من بگوید یکنید چقدر شبیه ژان کابینم؟ حق با او بود، اما همان‌طور که خودش به زبان آورد، سن‌وسالش دیگر مناسب نبود، دیگر آن عزت انتظامی گردن و آی بی‌کلاه آی بکلاه نبود... این اولین رنجشش از من با بزرگ‌منشی‌اش و درک و هوش بالایی که داشت ختم‌به‌خیر شد و پس از آن،

پرستویی در بخش دیگری از صحبت‌هایش ضمن آرزوی سلامتی برای جمشید مشایخی و محمدعلی کشاورز، از علی نصیریان درخواست کرد تا روی صحنه بیاید. نصیریان در ابتدا گفت: «عزت‌الله انتظامی متعلق به مردم است و این روح و جانی‌که در نقش‌هایش بود بر دل مردم نشست، او نمرده، زنده است، آن هم با کارهایی که کرد. آقای انتظامی انتظار نداشتم، اینجا (تالار وحدت) برای تشییع بیایم. می‌خواستم اینجا با هم یک‌بار دیگر کار کنیم».

او ادامه داد: «یک شبی با هم بودیم و من آوازی خواندم، او گفت که وقتی مُردم می‌توهم تو سر قیبرم آواز بخوانی». نصیریان در ادامه تصنیفی را با بغض برای رفیق قدیمی‌اش خواند. او در انتها گفت: «پرستویی به خوبی درباره درخشش استعدادهای او گفت. او واقعا مانند چشمه‌ای جوشان بود. یکی از امتیازهای بزرگ او شوخ‌طبعی‌اش بود. همه‌چیز را با طنزای عنوان می‌کرد و البته حاضر جواب بود. او همه استعدادهای بازیگری را داشت. او همه‌چیز را دست می‌انداخت، زمانی که هنوز تئاتر ریشه نکرده بود، اپرا درست شد و او در این حوزه هم فعالیت می‌کرد. او به تالار رودکی تالار زورکی می‌گفت که منظور این،

بود که نمی‌شود اپرا را به زور به خورد مردم داد». در ادامه مراسم، فاطمه معتمدآریا که بسیاری بازی او و زنده‌یاد انتظامی را در فیلم «روسری‌آبی» به خاطر می‌آوردند، روی سن حاضر شد و گفت: «ما امروز کسی را بدرقه می‌کنیم که بیشترین انرژی و نظم را به ما یاد داد، پس دلیلی برای گریه‌کردن نیست، چون او ماندگار ماند و هرجای شهر را که می‌بینم نشانه‌ای از او دیده می‌شود. عزت‌الله انتظامی مردی بود که همیشه در صدر نشست و یاد داد او را به‌عنوان هنرمند در صدر بنشانند. او تاریخ ملی ایران است، پس برای تاریخ ملی ملت هیچ‌وقت گریه نکنیم. او یگانه بود و من در قلب خود گریه می‌کنم و برای هنرمندان هم آرزوی عمری مانند عزت سینمای ایران می‌کنم». عباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، نیز در سخنان کوتاهی گفت: «فرهنگ و هنر آینه تمام‌نمای تاریخ ایران است و چهره زیبای ایران امروز را نشان می‌دهد و عزت‌الله انتظامی یکی از ستاره‌های این آسمان بود. او خاطره نسل‌های پیوسته زمانه ماست. او بیش از هفت دهه کوشید و درخشید و بر صدر نشست و در اوج ماند. انتظامی از دل مردم برخاست، با مردم زندگی کرد و مردمی‌بودن او باعث شد بر دل مردم بنشیند. منات

عکس: اکبر نوبختی/ایران

آنچه از عزت‌الله انتظامی می‌ماند

ستایشش می‌کردم که تن به هر کاری نمی‌داد

که هست ما چنان از تحقق این آرزو شادمان بودیم که گاه دست‌درست، شانه‌به‌شانه، زیر بارش برف، در باران و باد همدیگر را مانند دو دلداه به شوق می‌آوردیم و چه رُیاهای که نمی‌یافتیم، اما ناکهان مانند آن دیالوگی که من در بینوایان از زبان زاور گفته‌ام: همیشه اون چیزی می‌توان بازی‌های نه‌چندان خویشی را نادیده گرفت: موضوع تبدیل خانه‌اش به موزه را نخستید‌بار و در جمعی که از آنها فقط غزاله سلطانی و فیاضی، مدیر نشر قطره، فلورخانم مهربان و بزرگوار را به یاد می‌آورم و اصرارش برای اینکه من مدیریت و طراحی آن موزه را برعهده بگیرم، نتنها در آن جلسه، بلکه بعدها هم در مصاحبه‌ها و هم جلساتی که در شرکت پویامهر داشت به زبان آورد و درحالی‌که همه‌چیز در حال اتفاق افتادن بود، یک روز با عصبانیت گفته بود: با بهروز غریب‌پور یا هیچ‌کس دیگر، پولتان را پس می‌دهم و این شد که من . این اولین رنجشش از من با بزرگ‌منشی‌اش و درک و اصرار او وارد گود شدم. به شهادت عکس‌ها و فیلم‌هایی

و وقار، او را در قاب هنرمندان مردمی جادوان کرد. او ریشه در فرهنگ و مرموزبود داشت و در این ترکیب میوه‌ها چید. او با هنر زیست، قدر این گوهر را شناخت و هنر خود را ارزان‌فروشی نکرد. در انتخاب نقش دقت داشت و به نقش جان می‌داد».جمید انتظامی که با تسلیت‌گفتن مردم به صحنه آمد، گفت: «وقتی پس از ۷۰ سال کار از پدرم می‌پرسیدم که مردمی‌شدن چطور است؟ می‌گفت عاشق شو. مردم را دوست داشته باش و من تمام تلاشم را برای این کار انجام داده و می‌دهم. در این دو، سه‌ماهه برای اینکه پنج دقیقه بیشتر او را نگه دارم، از این بیمارستان به آن بیمارستان می‌بردم، ولی او جواهری بود که من نتوانستم او را نگه دارم و حق پسری را ادا کنم».

در پایان، پرستویی با دعوت از حجت‌الاسلام دعایی نماز میت را با همراهی مردم و هنرمندان بر پیکر عزت‌الله انتظامی خواند.

علی نصیریان، بهمن فرمان‌آرا، ابوالحسن تهامی، داریوش اسدزاده، محمدعلی کشاورز، مسعود کیمیایی، احترام برومند، منوچهر شامسوری، همایون اسعدیان، احمد مسجدجامعی، سیدمحمد بهشتی، جمشید گرگین، شگرخدا گودرزی، هادی مرزبان، پرویز پرستویی، فاطمه معتمدآریا، حبیب رضایی، پوری بنایی، باران کوثری، جهانگیر کوثری، رضا درمیشیان، مازیار میری، قطب‌الدین صادقی، شهرداد روحانی، سیدمجتبی حسینی، معاون هنری وزارت ارشاد، علیرضا تابش؛ مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی، محمدمهدی حدیریان؛ رئیس سازمان سینمایی وزارت ارشاد، شهرام ناظری، حمداقرب قالیباف، حسام‌الدین سراج، کیهان کلهر، مدیه تهرانی و شهرام کرمی از جمله حاضران در این مراسم بودند.

جدا کرد و من هم چنان رفتم که دیگر پشت‌سرم را نگاه نکردم، این آغاز یک جدایی بود که تا مرگ او ادامه داشت و مرگ که آمد و او را برد. به سفارش همسر، دخترم و دوستم - رضا آشفته- با خودم خلوت کردم تا آن تلخی را از ذهنم بیرون کنم و هرچند که موفق نشدم، اما سعی کردم که همه خوبی‌هایش را مرور کنم، همه رنج‌هایش را مرور کنم و ... همه اشک‌هایش را به یاد آوردم در نیمه‌شبی که امشب است برایش گریه کردم، بی‌آنکه دستانی باشد که به شیوه عزت سینمای ایران آن سیل را بخشاکتم و... گریه کردم و از اینکه دیگر نیست زار زدم، اما عهد کردم که نه کنار تابوتش بروم، نه زیر تابوتش را بگیرم، مرا در سوگواری‌اش نخواهند دید، چون دلم نمی‌خواهد ناکسانی را خوشحال کنم که می‌دانند با من چه کرده‌اند. بماند. ولی دعوت می‌کنم که به خانه‌مزه‌اش بروید و ببینید که چقدر عاشقانه مهرش را و اعتمادش را پاسخ داده‌ام و در آنجا باور خواهید کرد: این خانه، خانه اوست، درست است نشان‌نامه زندگی روزم‌هاش نیست، اما روح عاشقش همه‌جا هست؛ زبان صحنه و سینما در ذره‌ره خانه هست و وجود او در همه‌جا لمس می‌شود و عشقش به بازیگری در خانه‌اش لبریز است، به‌خصوص در اتاق جادویی: مجسمه‌اش را می‌بینید که باد در شالش وزیده و چرخ می‌زند و همه پلان‌های بازی‌های بی‌نظیرش در فیلم‌های بهیادماندنش این گرداگرد این بچه سنگلخ که به اوج رسیده است، در هم دیزلو می‌شوند و باز این عزت است که می‌چرخد و می‌گردد و آنجا که بیرون می‌آیی شعری از خیام را نوشته‌ام:

هست از پس پرده گفت‌وگوی من و تو

چو پرده برافتند تو نه مانی و نه من

● **گروه هنر**؛ کنسرت گروه کوچی با سرپرستی و تک‌نوازی گیتار هوتن وکیلی‌مقدم ساعت ۲۱ هفتم شهریور ۱۳۹۷ در سالن اصلی فرهنگ‌سرای نیاوران روی صحنه می‌رود.کوچی از سال ۱۳۹۱ با سرپرستی و تک‌نوازی گیتار هوتن وکیلی‌مقدم اجراهایی را در سبک فلامنکو و جیپسی‌فلامنکو روی صحنه برده است. این گروه در سال‌های نخست فعالیتش قطعاتی بدون کلام از بزرگان این سبک مانند «پاکو دلوسیا» و «پاکو پنیا» و همچنین قطعاتی از گروه «جیپسی‌کینگز» را در سالن‌های شهر تهران اجرا و از سال ۱۳۹۵ درنظرگرفتن سلیقه مخاطبان در این سال‌ها، ضمن اضافه‌شدن خواننده به گروه، «کوچی» قطعاتی به زبان اسپانیایی و در سبک «جیپسی‌فلامنکو» از موسیقی کولی‌های اسپانیا را روی صحنه برد که با استقبال خوبی از سوی مخاطبان روبه‌رو شد.

همچنین در دو اجرای اخیر و اجرای پیش‌رو در هفتم شهریور ۹۷ قطعاتی به‌صورت هم‌نوازی گیتار و تار و در گونه موسیقی تلفیقی اجرا می‌شود که بسیار مورد علاقه مردم و مخاطبان گروه کوچی بوده است. در این اجرا قطعات با تنظیم گروه کوچی و همچنین قطعاتی نیز از کارهای خود گروه اجرا می‌شود. اعضای گروه موسیقی «کوچی» عبارت‌اند از: هوتن وکیلی‌مقدم (تک‌نواز نیلوفر صادقی (گیتار و آوا)، فشین هرور (نوازنده پرکاشن و سازهای کوبه‌ای)، هاشم‌علاقه‌مندان (گیتار می‌توانند از طریق سایت «ایران‌کنسرت» یا «کیشه فرهنگ‌سرای نیاوران» بلیت تهیه کنند.در این اجرا گروه کوچی با توجه به گرانی‌های موجود، هزینه بلیت‌های خود را تا جایی که امکان دارد برای رفاه

حال مخاطبان در شرایط کنونی اقتصادی پایین‌تر در نظر گرفته است.

زیر آسمان فیروزهای

با اجرای ارکستر مجلسی رسا

ورهبی بهنام ابوالقاسم

قطعاتی از فردین خلعتبری در کنسرت هزارویک شب

● **گروه هنر**؛ ارکستر مجلسی رسا به رهبری بهنام ابوالقاسم، کنسرت «هزارویک شب» را در قالب اجرایی از ساخته‌های جدید فردین خلعتبری به صحنه می‌برد. در این برنامه که در روزهای اول و دوم شهریورماه در تالار رودکی تهران به صحنه خواهد رفت، آثاری از آخرین ساخته‌های خلعتبری برای سینما که عنوان «هزارویک شب» را روی خود دارد اجرا خواهد شد. قطعاتی از آثاری مانند «بروانه‌ای در باد»، «نیمکت»، «آسمان من»، «شکلات»، «پستیچی سه‌بار در نمی‌زند، دندون طلا» و... در این کنسرت با اجرای ارکستر رسا به صحنه می‌روند. کنسرت «هزارویک شب» اولین همکاری فردین خلعتبری، بهنام ابوالقاسم و ارکستر رساست و اولین‌باری است که پوریا اخواص و پدرام فروپوستی در این ترکیب روی صحنه می‌روند. ارکستر مجلسی رسا نیز به‌عنوان اجراکننده آثار متشکل از ۲۵ نوازنده با سرپرستی مظفر نبیلی است که فعالیت حرفه‌ای خود را در سال ۱۳۸۹ به شکل کوارتت زهی آغاز کرده و تا به حال برنامه‌های موفقی در تالار رودکی تهران، کلیسای آلمانی‌های مقیم ایران و دیگر سالن‌های معتبر ایران اجرا کرده است. در سال ۱۳۹۲ به رهبری رامیار بهزادی در بیست‌ونهمین دوره جشنواره بین‌المللی موسیقی فجر شرکت کرد و عنوان دوم بخش رقابتی را به دست آورد. در سال ۱۳۹۳ نیز تمرینات خود را زیر نظر دکتر منوچهر صهبایی ادامه داد و در سی‌امین دوره جشنواره بین‌المللی موسیقی فجر عنوان گروه برگزیده را از آن خود کرد. همچنین این ارکستر در سال‌های اخیر با همکاری نوازندگان و سولیست‌های اروپایی به فعالیت پرداخته و آثار ارزشمندی در ایران و خارج از ایران به اجرا گذاشته است. بهنام ابوالقاسم، آهنگ‌ساز و پیانیست برجسته ایرانی، هم در این اجرا به‌عنوان رهبر میهمان حضور دارد. او که به‌تازگی در کنسرت «طرحی نو دراندازیم» به‌عنوان رهبر و پیانیست حضور داشت، در این اجرا نوازندگی را هم عهده‌دار خواهد بود. اجرای آثار باکلام را پوریا اخواص برعهده دارد که پیش از این با ارکستر ملی موسیقی ایران همکاری داشته و در سال‌های اخیر با گروه‌های مختلف موسیقی سنتی به اجرا پرداخته و در اجرای اثر «مضمون فریود» به اجراگذاری حسین علیزاده هم حضور فعال داشته است. در این کنسرت که در دو بخش به صحنه خواهد رفت، پدرام فروپوستی، نوازنده برجسته ویلن، نوازندگی سلو را عهده‌دار خواهد بود که در «هزارویک شب» شخصیتی ویژه برای ساز ساز در نظر گرفته شده است. ضمنا در این اجرا برای اولین‌بار اشعاری از آخرین آثار مرحوم افشین بداللهی به صحنه خواهد رفت که همگی آنها توسط دوست و همکار دیرین او، فردین خلعتبری، آهنگ‌سازی شده‌اند. مدیریت هنری ارکستر را مظفر نبیلی برعهده دارد و میثم ترکیان کنسرت‌ماستر ارکستر است. این اجرا ساعت ۲۱ در محل تالار رودکی برگزار خواهد شد و بلیت‌فروشی در سایت ایران‌کنسرت (liranconcert.com) در حال انجام و پذیرای عموم علاقه‌مندان موسیقی است.

با تک‌نوازی گیتار هوتن وکیلی‌مقدم

کنسرت کوچی روی صحنه می‌رود

● **گروه هنر**؛ کنسرت گروه کوچی با سرپرستی و تک‌نوازی گیتار هوتن وکیلی‌مقدم ساعت ۲۱ هفتم شهریور ۱۳۹۷ در سالن اصلی فرهنگ‌سرای نیاوران روی صحنه می‌رود.کوچی از سال ۱۳۹۱ با سرپرستی و تک‌نوازی گیتار هوتن وکیلی‌مقدم اجراهایی را در سبک فلامنکو و جیپسی‌فلامنکو روی صحنه برده است. این گروه در سال‌های نخست فعالیتش قطعاتی بدون کلام از بزرگان این سبک مانند «پاکو دلوسیا» و «پاکو پنیا» و همچنین قطعاتی از گروه «جیپسی‌کینگز» را در سالن‌های شهر تهران اجرا و از سال ۱۳۹۵ درنظرگرفتن سلیقه مخاطبان در این سال‌ها، ضمن اضافه‌شدن خواننده به گروه، «کوچی» قطعاتی به زبان اسپانیایی و در سبک «جیپسی‌فلامنکو» از موسیقی کولی‌های اسپانیا را روی صحنه برد که با استقبال خوبی از سوی مخاطبان روبه‌رو شد. همچنین در دو اجرای اخیر و اجرای پیش‌رو در هفتم شهریور ۹۷ قطعاتی به‌صورت هم‌نوازی گیتار و تار و در گونه موسیقی تلفیقی اجرا می‌شود که بسیار مورد علاقه مردم و مخاطبان گروه کوچی بوده است. در این اجرا قطعات با تنظیم گروه کوچی و همچنین قطعاتی نیز از کارهای خود گروه اجرا می‌شود. اعضای گروه موسیقی «کوچی» عبارت‌اند از: هوتن وکیلی‌مقدم (تک‌نواز نیلوفر صادقی (گیتار و آوا)، فشین هرور (نوازنده پرکاشن و سازهای کوبه‌ای)، هاشم‌علاقه‌مندان (گیتار می‌توانند از طریق سایت «ایران‌کنسرت» یا «کیشه فرهنگ‌سرای نیاوران» بلیت تهیه کنند.در این اجرا گروه کوچی با توجه به گرانی‌های موجود، هزینه بلیت‌های خود را تا جایی که امکان دارد برای رفاه

حال مخاطبان در شرایط کنونی اقتصادی پایین‌تر در نظر گرفته است.

هنر

عزت سینمای ایران به خانه ابدی تشییع شد